

Wtorek, 10 marca 2015 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2015)0050

Postępy w zakresie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej w 2013 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2015 r. w sprawie postępów w dążeniu do równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2013 r. (2014/2217(INI))

(2016/C 316/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i art. 3 ust. 3 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC),
- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 18 grudnia 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (konwencja CEDAW),
- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych z 1949 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi i eksploatacji prostytucji,
- uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania z dnia 15 września 1995 r., przyjęte podczas czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet, oraz późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na posiedzeniach specjalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych Pekin + 5 (2000 r.), Pekin + 10 (2005 r.) i Pekin + 15 (2010 r.),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 606/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującą decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW⁽²⁾,
- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych, a w szczególności jej art. 6 dotyczący niepełnosprawnych kobiet, z dnia 13 grudnia 2006 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57.

Wtorek, 10 marca 2015 r.

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/99/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego nakazu ochrony ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępującą decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW ⁽²⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poprawy równowagi płci wśród dyrektorów niewykonawczych spółek, których akcje są notowane na giełdzie, i odnośnych środków (dyrektywa w sprawie kobiet w zarządach (COM(2012)0614),
- uwzględniając Konwencję Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska),
- uwzględniając europejski pakt na rzecz równości płci (2011–2020) z dnia 7 marca 2011 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 marca 2010 r. zatytułowany „Zwiększone zaangażowanie na rzecz równości między kobietami i mężczyznami: Karta Kobiet” (COM(2010)0078),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 września 2010 r. zatytułowany „Strategia na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010–2015” (COM(2010)0491),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji Europejskiej z dnia 16 września 2013 r. zatytułowany „Śródkresowa analiza strategii na rzecz równości kobiet i mężczyzn (2010–2015)” (SWD(2013)0339),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 8 maja 2013 r. zatytułowany „Postępy w dążeniu do równości kobiet i mężczyzn – sprawozdanie roczne za rok 2012” (SWD(2013)0171),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 listopada 2013 r. zatytułowany „Położenie kresu okaleczaniu żeńskich narządów płciowych” (COM(2013)0833),
- uwzględniając opublikowane w 2012 r. sprawozdanie Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn zatytułowane „Przegląd realizacji pekińskiej platformy działania przez państwa członkowskie UE: Przemoc wobec kobiet – wsparcie dla ofiar”,
- uwzględniając konkluzje Rady z 5–6 czerwca 2014 r. pt. „Zapobieganie wszelkim formom przemocy wobec kobiet i dziewcząt, w tym okaleczaniu żeńskich narządów płciowych, i zwalczanie takiej przemocy”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lutego 2014 r. w sprawie położenia kresu okaleczaniu żeńskich narządów płciowych ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 338 z 21.12.2011, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1.

⁽³⁾ Konkluzje Rady z dnia 7 marca 2011 r.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0105.

Wtorek, 10 marca 2015 r.

- uwzględniając przyjęte od 1975 r. dyrektywy UE dotyczące poszczególnych aspektów równego traktowania mężczyzn i kobiet (dyrektywę 2010/41/UE⁽¹⁾, dyrektywę 2010/18/UE⁽²⁾, dyrektywę 2006/54/WE⁽³⁾, dyrektywę 2004/113/WE⁽⁴⁾, dyrektywę 92/85/EWG⁽⁵⁾, dyrektywę 86/613/EWG⁽⁶⁾ i dyrektywę 79/7/EWG⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2013 r. w sprawie stosowania zasady równości wynagrodzeń dla kobiet i mężczyzn za taką samą pracę lub pracę o jednakowej wartości⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2013 r. w sprawie wpływu kryzysu gospodarczego na równouprawnienie kobiet i mężczyzn oraz na prawa kobiet⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie mobilności kobiet w UE związanej z kształceniem i pracą zawodową⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2013 r. w sprawie eliminowania stereotypów dotyczących płci w UE⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lutego 2013 r. w sprawie 57. sesji Rady Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych: likwidacja wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt i zapobieganie wszelkim jej formom⁽¹²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2012 r. w sprawie warunków pracy kobiet w sektorze usług⁽¹³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 maja 2012 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie stosowania zasady równości wynagrodzeń dla pracowników płci męskiej i żeńskiej za taką samą pracę lub pracę o takiej samej wartości⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2009 r.⁽¹⁵⁾, rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2010 r.⁽¹⁶⁾ oraz rezolucję z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2011 r.⁽¹⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie kobiet i kierownictwa przedsiębiorstw⁽¹⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie priorytetów oraz zarysu ram nowej polityki UE w dziedzinie walki z przemocą wobec kobiet⁽¹⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie ubóstwa kobiet w Unii Europejskiej⁽²⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie kwestii równouprawnienia kobiet i mężczyzn w kontekście pogorszenia koniunktury i kryzysu finansowego⁽²¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lutego 2009 r. w sprawie niedyskryminacji ze względu na płeć i solidarności między pokoleniami⁽²²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 15.7.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 68 z 18.3.2010, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 37.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 348 z 28.11.1992, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 359 z 19.12.1986, s. 56.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 6 z 10.1.1979, s. 24.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0375.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0073.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0247.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0074.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0045.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 47.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 264 E z 13.9.2013, s. 75.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 341 E z 16.12.2010, s. 35.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 65.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. C 251 E z 31.8.2013, s. 1.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. C 33 E z 5.2.2013, s. 134.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. C 296 E z 2.10.2012, s. 26.

⁽²⁰⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 77.

⁽²¹⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 79.

⁽²²⁾ Dz.U. C 67 E z 18.3.2010, s. 31

Wtorek, 10 marca 2015 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie wykorzystywania seksualnego i prostytucji oraz ich wpływu na równouprawnienie płci ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 października 2005 r. w sprawie kobiet i ubóstwa w Unii Europejskiej ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 lutego 2014 r. w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet ⁽³⁾,
  - uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 92/85/EWG w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dyrektywa w sprawie urlopu macierzyńskiego (COM(2008)0637)),
  - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie równości płci w sporcie,
  - uwzględniając dyrektywę 2006/54/WE w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając opublikowane przez Komisję w dniu 3 czerwca 2013 r. sprawozdanie z postępów w odniesieniu do celów barcelońskich zatytułowane „Rozwój struktur opieki nad dziećmi w Europie na rzecz trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu”,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji z 2014 r. zatytułowane „Dane statystyczne dotyczące kobiet przedsiębiorców w Europie”,
  - uwzględniając badanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) z marca 2014 r. zatytułowane „Przemoc wobec kobiet – badanie przeprowadzone w skali UE”, w którym po raz pierwszy znalazły się dane o skali, charakterze i konsekwencjach różnych form przemocy wobec kobiet oraz o reakcjach ofiar na agresywne zdarzenia i o świadomości ich praw,
  - uwzględniając art. 168 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczący zdrowia publicznego, w szczególności ust. 7 tego artykułu, który stanowi, że „działania Unii są prowadzone w poszanowaniu obowiązków państw członkowskich w zakresie określania ich polityki dotyczącej zdrowia, jak również organizacji i świadczenia usług zdrowotnych i opieki medycznej”,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0015/2015),
- A. mając na uwadze, że równość kobiet i mężczyzn jest prawem podstawowym, zapisanym w traktatach od czasu traktatu rzymskiego z 1957 r. oraz w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej; mając na uwadze, że chociaż Unia Europejska przyjęła liczne teksty w celu zagwarantowania równych szans i równego traktowania mężczyzn i kobiet oraz zwalczania wszelkich przejawów dyskryminacji ze względu na płeć i chociaż Unia wzięła na siebie szczególne zadanie włączenia zasady równości kobiet i mężczyzn we wszystkie swoje działania, to osiągnięte postępy w dalszym ciągu są niewystarczające i nadal utrzymuje się wiele nierówności między mężczyznami a kobietami;
- B. mając na uwadze, że zasada równego traktowania kobiet i mężczyzn zakłada brak jakiegokolwiek dyskryminacji, pośredniej lub bezpośredniej, również dyskryminacji związanej z macierzyństwem, ojcostwem oraz dzieleniem obowiązków rodzinnych;
- C. mając na uwadze, że sprawą zasadniczą jest uwzględnianie wielorakich i wzajemnie powiązanych form dyskryminacji, jakich doświadcza wiele kobiet i dziewcząt w Europie (ze względu na niepełnosprawność, pochodzenie ze środowiska imigrantów, pochodzenie etniczne, wiek, orientację seksualną, tożsamość płciową, ciążę, miejsce zamieszkania, niskie wykształcenie, bycie ofiarą przemocy itp.), oraz fakt, że ich warunki pogorszyły się w ostatnich latach;
- D. mając na uwadze, że strategia „Europa 2020”, dzięki której gospodarka europejska ma stać się inteligentna i zrównoważona i sprzyjać włączeniu społecznemu, obejmuje ambitne cele, takie jak wskaźnik zatrudnienia na poziomie 75 % czy zmniejszenie liczby osób dotkniętych lub zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym o co najmniej 20 milionów do 2020 r., przy czym cele te można osiągnąć tylko wtedy, gdy państwa członkowskie wdrożą nowatorskie strategie sprzyjające faktycznej równości kobiet i mężczyzn;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0162.

⁽²⁾ Dz.U. C 233 E z 28.9.2006, s. 130.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0126.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

Wtorek, 10 marca 2015 r.

- E. mając na uwadze, że polityka konsolidacji budżetowej prowadzona przez państwa członkowskie dotyka w głównej mierze sektora publicznego, w którym jest więcej kobiet i którego są one największymi beneficjentami, przez co powoduje podwójną krzywdę i prowadzi do pogorszenia warunków pracy, w szczególności poprzez coraz częstsze zatrudnianie w niepełnym wymiarze czasu pracy (32 % wśród kobiet i 8,2 % wśród mężczyzn) i na umowę na czas określony, nie wspominając nawet o obniżkach płac;
- F. mając na uwadze, że więcej kobiet niż mężczyzn żyje w ubóstwie i warunkach wykluczenia społecznego, zwłaszcza kobiety starsze, których poziom emerytury jest średnio o 39 % niższy od poziomu emerytur mężczyzn, oraz samotne matki; mając na uwadze, że kobiety częściej niż mężczyźni pracują w niepełnym wymiarze czasu pracy, na umowy na czas określony lub umowy tymczasowe ze względów rodzinnych, oraz mając na uwadze, że na ubóstwo kobiet duży wpływ mają małe gwarancje zatrudnienia;
- G. mając na uwadze, że walka z ubóstwem jest jednym z pięciu mierzalnych celów Komisji zaproponowanych w ramach strategii „Europa 2020”; mając na uwadze, że zintegrowana wytyczna nr 10 zapisana w strategii „Europa 2020” (Promowanie włączenia społecznego i zwalczanie ubóstwa) może spowodować przyjmowanie krajowych strategii politycznych na rzecz ochrony kobiet, w szczególności przed ryzykiem ubóstwa, co zapewni bezpieczeństwo dochodów rodzinom z jednym rodzicem i starszym kobietom;
- H. mając na uwadze, że kryzys pogłębia tendencję spadkową wskaźnika urodzeń w UE, ponieważ bezrobocie, niepewne warunki zatrudnienia, niepewność co do przyszłości i sytuacja gospodarcza skłaniają pary, zwłaszcza młodsze kobiety, do odkładania decyzji o posiadaniu dzieci, co dodatkowo nasila proces starzenia się społeczeństwa w UE;
- I. mając na uwadze, że obecny system podatkowy w niektórych państwach członkowskich odzwierciedla ograniczoną koncepcję rodziny, faworyzując rodziny, w których pracuje jedna osoba, zniechęcając często kobiety do pracy i nie wspierając należycie rodzin z jednym rodzicem, rodzin wielodzietnych i rodzin opiekujących się niesamodzielnymi krewnymi;
- J. mając na uwadze, że chociaż kobiety stanowią niemal 60 % absolwentów szkół wyższych w UE, to wskaźnik ich zatrudnienia na stanowiskach urzędniczych wyższego szczebla i stanowiskach kierowniczych jest niewspółmiernie niski, kobiety stanowią też niecałe 33 % ogólnej liczby naukowców i inżynierów, za to prawie 80 % osób pracujących w sektorze opieki medycznej, edukacji i opieki to kobiety;
- K. mając na uwadze, że istnieje silna segregacja pozioma, czyli podział pracy ze względu na płeć: prawie połowa kobiet czynnych zawodowo pracuje w 10 spośród 130 zawodów wymienionych w międzynarodowej standardowej klasyfikacji zawodów (ISCO) Międzynarodowej Organizacji Pracy, a zaledwie 16 % osób czynnych zawodowo pracuje w sektorach, w których udział kobiet i mężczyzn jest równy;
- L. mając na uwadze, że rola małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), stanowiących 99 % przedsiębiorstw europejskich oraz zapewniających w sektorze prywatnym dwie trzecie miejsc pracy, ma decydujące znaczenie dla zrealizowania strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu; mając na uwadze, że tylko 31 % przedsiębiorców w UE to kobiety; mając na uwadze, że wskaźnik przedsiębiorczości wśród kobiet w UE wynosi 10 %, natomiast 19 % wśród mężczyzn; mając na uwadze, że zachodzi potrzeba promowania i wspierania zwiększenia przedsiębiorczości wśród kobiet;
- M. mając na uwadze, że około 42 % podmiotów zaangażowanych na stałe w rolnictwo w UE to kobiety oraz że 30 % gospodarstw europejskich jest prowadzonych przez kobiety; mając na uwadze, że promowanie równości szans mężczyzn i kobiet powinno być przedmiotem nieustannej troski w Europie, a jednocześnie należy zadbać o większy udział kobiet w życiu gospodarczym i społecznym, szczególnie w rolnictwie;
- N. mając na uwadze, że wskaźnik zatrudnienia kobiet wynosi 63 %; mając na uwadze, że różnica wynagrodzeń między kobietami a mężczyznami wynosi 16,4 %; mając na uwadze, że 73 % parlamentarzystów krajowych to mężczyźni, mając też na uwadze, że kobiety stanowią 17,8 % członków zarządów dużych przedsiębiorstw, a poświęcają tygodniowo trzy razy więcej czasu na obowiązki domowe niż mężczyźni (na opiekę nad dziećmi, osobami starszymi i osobami niepełnosprawnymi oraz na prace domowe);
- O. mając na uwadze, że kobiety stanowią zaledwie 37 % posłów do nowo wybranego Parlamentu Europejskiego, 9 spośród 28 nowych komisarzy i 7 spośród 28 sędziów Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

- P. mając na uwadze, że wskaźnik bezrobocia kobiet jest zaniżony, ponieważ wiele kobiet nie jest zarejestrowanych jako bezrobotne, co dotyczy w szczególności kobiet mieszkających na obszarach wiejskich lub odizolowanych oraz wielu kobiet zajmujących się tylko prowadzeniem domu i opieką nad dziećmi; mając na uwadze, że sytuacja ta jest przyczyną powstawania nierówności w dostępie do usług publicznych (zasiłków, świadczeń emerytalno-rentowych, urlopów macierzyńskich, zwolnień lekarskich, zabezpieczenia społecznego itd.);
- Q. mając na uwadze, że w przypadku utrzymania się tego rytmu na realizację celu zatrudnienia 75 % kobiet trzeba by było poczekać do roku 2038, a równość płac stałaby się faktem w 2084 r., parytet w parlamentach narodowych, instytucjach UE i zarządach spółek europejskich byłby możliwy w 2034 r., jednak na równy podział obowiązków domowych trzeba by poczekać do roku 2054;
- R. mając na uwadze, że fakt, iż ogólnie nie propaguje się polityki godzenia życia zawodowego z życiem prywatnym, jak również brak usług w zakresie przystępnej cenowo i wysokiej jakości opieki nad dziećmi, pomocy osobom starszym i innym osobom wymagającym szczególnej opieki stanowią poważną przeszkodę dla niezależności ekonomicznej kobiet, ich awansu na odpowiedzialne stanowiska oraz równego udziału kobiet i mężczyzn w rynku pracy, w tym jako sposobu na zapobieganie ubóstwu i zmniejszanie jego skali;
- S. mając na uwadze, że podział obowiązków rodzinnych i domowych między mężczyznami i kobietami, w szczególności poprzez rozpowszechnienie korzystania z urlopów rodzicielskich i ojcowskich, jest niezbędnym warunkiem osiągnięcia równości mężczyzn i kobiet; mając na uwadze, że jedna czwarta państw członkowskich nie przewiduje urlopu ojcowskiego;
- T. mając na uwadze, że tradycyjne role płci i związane z nimi stereotypy nadal ciągle mają duży wpływ na podział zadań między kobietami i mężczyznami w domu, w miejscu pracy i w szeroko pojętym społeczeństwie, co ogranicza kobietom możliwości pracy zawodowej, rozwoju osobistego i zawodowego, uniemożliwiając im pełne wykorzystywanie ich potencjału osobistego i ekonomicznego,
- U. mając na uwadze rolę, jaką media mogą odegrać zarówno w rozpowszechnianiu stereotypów, prezentowaniu negatywnego wizerunku kobiety, hiperseksualizacji małych dziewczynek, jak i w pokonywaniu stereotypów związanych z płcią, we wspieraniu uczestnictwa kobiet w procesach decyzyjnych i w propagowaniu równości mężczyzn i kobiet,
- V. mając na uwadze, że Rada nadal nie zajęła oficjalnego stanowiska w związku z uchwaleniem przez Parlament Europejski dwóch rezolucji ustawodawczych dotyczących zagadnień o kluczowym znaczeniu dla równości kobiet i mężczyzn, a mianowicie rezolucji z dnia 20 października 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie urlopu macierzyńskiego i z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie poprawy równowagi płci wśród dyrektorów niewykonawczych spółek, których akcje są notowane na giełdzie, i odnośnych środków;
- W. mając na uwadze, że w sprawozdaniu z dnia 6 grudnia 2013 r. dotyczącym stosowania dyrektywy 2006/54/WE Komisja podnosi kwestie związane ze zgodnością ustawodawstwa krajowego 26 państw członkowskich z nowymi postanowieniami dyrektywy ⁽¹⁾;
- X. mając na uwadze, że z badania FRA z marca 2014 r. wynika, że jedna trzecia kobiet w UE doświadczyła już przemocy fizycznej i/lub seksualnej, 20 % kobiet po ukończeniu 15. roku życia padło ofiarą przemocy fizycznej, a niemal połowa kobiet doświadczyła przemocy psychologicznej; mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet stanowi naruszenie praw podstawowych i może mieć poważne konsekwencje psychologiczne, dotyczy wszystkich grup społecznych bez względu na wiek, wykształcenie, dochody, pozycję społeczną i kraj pochodzenia/zamieszkania oraz jest jednym z najrzadziej zgłaszanych przestępstw; mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet jest jedną z głównych przeszkód dla prawdziwej równości kobiet i mężczyzn;
- Y. mając na uwadze, że zjawisko przemocy wobec kobiet i dziewcząt w internecie nasila się, a szczególnie niepokojące w tym kontekście jest zachowanie nieletnich na portalach społecznościowych;
- Z. mając na uwadze, że realizacja strategii UE na rzecz wyeliminowania handlu ludźmi zakończy się w 2016 r.; mając na uwadze, że według raportu Eurostatu z 2014 r. na temat handlu ludźmi ogromna większość (80 %) odnotowanych ofiar handlu ludźmi w UE to kobiety i małe dziewczynki;

⁽¹⁾ Sprawozdanie dotyczące stosowania dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przedręgowana) (COM(2013)0861).

Wtorek, 10 marca 2015 r.

- AA. mając na uwadze, że sześć państw członkowskich nie podpisało jeszcze Konwencji Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencji stambulskiej), a zaledwie osiem państw ją ratyfikowało;
- AB. mając na uwadze, że gromadzenie wiarygodnych i porównywalnych danych segregowanych według kryterium płci jest szczególnie istotne z punktu widzenia opracowania krajowych i europejskich strategii publicznych, zwłaszcza w zakresie przemocy wobec kobiet;
- AC. mając na uwadze, że problemy zdrowotne kobiet są specyficzne, podczas gdy kobiety rzadziej niż mężczyźni uczestniczą w badaniach klinicznych, a różnice te mają poważne konsekwencje dla zdrowia kobiet;
- AD. mając na uwadze, że dziewczęta i kobiety w mniejszym stopniu niż chłopcy i mężczyźni uczestniczą w zajęciach fizycznych, szczególnie między 15. a 24. rokiem życia, podczas gdy sport wzmacnia osobowość i służy rozwojowi, będąc równocześnie nośnikiem obywatelskości i solidarności, a regularne uprawianie sportu poprawia kondycję fizyczną i psychiczną; mając na uwadze, że również w sporcie obserwuje się przemoc wobec kobiet, stereotypy, różnice w poziomie wynagrodzeń i przeszkody w obejmowaniu stanowisk kierowniczych przez kobiety;
- AE. mając na uwadze, że prawa seksualne i reprodukcyjne należą do podstawowych praw człowieka i należy je uwzględnić w programie działań Unii w dziedzinie zdrowia;
- AF. mając na uwadze, że formułowanie i realizowanie polityki dotyczącej zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz wiążących się z nim praw leży w kompetencjach państw członkowskich;
- AG. mając na uwadze, że roczne sprawozdanie na temat równości kobiet i mężczyzn opracowywane przez Komisję Europejską stanowi narzędzie najwyższej wagi dla oceny ewolucji sytuacji kobiet w Europie;

Równość kobiet i mężczyzn w ramach strategii Europa 2020

1. wzywa instytucje wspólnotowe i państwa członkowskie, aby przy opracowywaniu polityki budżetowej, w procedurach budżetowych i przy realizacji wspólnotowych programów i działań uwzględniały aspekt płci, prawa kobiet oraz równość szans, za pomocą proaktywnych środków, w szczególności w ramach strategii zmierzających do ożywienia gospodarczego, sporządzając systematycznie oceny wpływu w aspekcie płci w poszczególnych przypadkach;
2. przestrzega, że dążenie do osiągnięcia celów Strategii na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010–2015 wkrótce zakończy się klęską, szczególnie w odniesieniu do niezależności ekonomicznej, między innymi z powodu wycofania wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie urlopu macierzyńskiego; podkreśla jednocześnie, że stopniowo pogłębiają się nierówności ekonomiczne między mężczyznami a kobietami;
3. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do włączenia aspektu płci do strategii „Europa 2020”, aby mierzyć postępy w zmniejszaniu różnic w zatrudnieniu ze względu na płeć i aby spowodować przeniesienie środków politycznych wskazanych w rocznej analizie wzrostu gospodarczego do zaleceń dla poszczególnych krajów;
4. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby sporządziły ogólny plan inwestycji w infrastrukturę socjalną, gdyż zostało oszacowane, że dzięki planowi inwestycji opartemu na równości płci europejski produkt krajowy brutto (PKB) stopniowo wzrósłby o 2,4 % do 2018 r. w porównaniu do braku takiego planu inwestycji;
5. zauważa, że równe uczestnictwo kobiet i mężczyzn w rynku pracy mogłoby znacząco zwiększyć potencjał gospodarczy UE, a zarazem zagwarantować jej sprawiedliwy i sprzyjający włączeniu społecznemu charakter; przypomina, że według prognoz Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) pełna konwergencja wskaźników uczestnictwa sprawiłaby, że do 2030 r. PKB na mieszkańca wzrósłby o 12,4 %;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

6. podkreśla, że pilną sprawą jest walka z ubóstwem kobiet, zwłaszcza kobiet starszych i samotnych matek, ale również ofiar przemocy ze względu na płeć, kobiet niepełnosprawnych, imigrantek, przedstawicielek mniejszości; wzywa zatem państwa członkowskie do realizacji bardziej skutecznych strategii na rzecz integracji oraz do bardziej wydajnego wykorzystywania zasobów przeznaczonych na politykę społeczną, w szczególności środków z Europejskiego Funduszu Społecznego i funduszy strukturalnych;

7. ubolewa, że w 2012 r. skuteczność polityki społecznej na rzecz zmniejszania ubóstwa spadła w porównaniu z 2005 r. o niemal 50 % w odniesieniu do gospodarstw domowych obejmujących tylko jedną osobę dorosłą, do których zalicza się większość wdów i samotnych matek; wyraża zaniepokojenie tym, że faktyczna skuteczność polityki społecznej w niektórych państwach członkowskich wynosi zaledwie jedną trzecią średniej europejskiej; wzywa zatem państwa członkowskie do wzmocnienia ochrony socjalnej obejmującej przede wszystkim bezrobotnych, by w ten sposób stawić czoła pogłębiającemu się ubóstwu, szczególnie wśród kobiet;

8. wzywa Radę i Komisję do zajęcia się aspektem płci w odniesieniu do ubóstwa i wykluczenia społecznego; ubolewa, że przyjęte jak dotąd w ramach cyklu europejskiego semestru zalecenia dla poszczególnych krajów nie uwzględniały w wystarczającym stopniu celów strategii „Europa 2020” dotyczących zatrudnienia i kwestii społecznych; wzywa, aby zalecenia dla poszczególnych krajów systematycznie odnosiły się do strukturalnych przyczyn ubóstwa kobiet;

9. apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby brały pod uwagę ewolucję struktur rodzinnych przy opracowywaniu polityki w zakresie podatków i świadczeń, w szczególności wspierając finansowo rodziny z jednym rodzicem i osoby starsze poprzez ulgi podatkowe lub pomoc w zakresie opieki zdrowotnej;

10. wzywa państwa członkowskie i Komisję do zagwarantowania, iż równość kobiet i mężczyzn oraz uwzględnianie aspektu płci będą brane pod uwagę w funduszach polityki spójności i propagowane w trakcie ich przygotowywania, wdrażania oraz w realizacji stosownych programów, w tym w odniesieniu do monitorowania, sprawozdawczości i oceny;

11. ubolewa nad tym, że obecnie sprawozdanie roczne stanowi jedynie dokument roboczy załączany do sprawozdania dotyczącego stosowania Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, i wzywa stanowczo Komisję, aby przywróciła temu sprawozdaniu jego legitymację polityczną, opowiadając się za jego oficjalnym przyjmowaniem jako samodzielnego dokumentu;

Równość kobiet i mężczyzn wobec zatrudnienia i w procesie decyzyjnym

12. podkreśla konieczność pilnego zmniejszenia różnic w wynagrodzeniach i świadczeniach emerytalnych między kobietami i mężczyznami, m.in. poprzez zajęcie się problemem utrzymującej się dużej liczby kobiet wśród osób pracujących w niepełnym wymiarze czasu pracy, za niską płacę i na niepewnych warunkach oraz poprzez zapewnienie dobrej jakości usług opiekuńczych dla dzieci i innych osób niesamodzielnych; głęboko ubolewa nad tym, że ponad jedna trzecia starszych kobiet żyjących w Unii Europejskiej nie otrzymuje żadnej emerytury; w związku z tym apeluje do państw członkowskich, aby zapewniły pełne przestrzeganie praw zapisanych w dyrektywie 2006/54/WE, tj. zasady równości wynagrodzeń i przejrzystości płac, oraz aby przeprowadziły przegląd przepisów krajowych w dziedzinie równego traktowania w celu ich uproszczenia i unowocześnienia; wzywa Komisję, aby nadal regularnie oceniała transpozycję dyrektyw dotyczących równości kobiet i mężczyzn, i apeluje, aby niezwłocznie przedłożyła wniosek w sprawie przekształcenia dyrektywy 2006/54/WE zgodnie z jej art. 32 i na podstawie art. 157 TFUE, uwzględniając szczegółowe zalecenia przedstawione w załączniku do rezolucji Parlamentu z dnia 24 maja 2012 r.;

13. głęboko ubolewa nad tym, że kobiety nie otrzymują takiego samego wynagrodzenia, kiedy zajmują takie same stanowiska lub pełnią takie same funkcje co mężczyźni, i potępia w jednakowym stopniu segregację zarówno poziomą, jak i pionową; podkreśla też, że w zdecydowanej większości przypadki niskich płac oraz niemal wszystkie przypadki bardzo niskich płac dotyczą pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy, a około 80 % tych ubogich pracowników to kobiety; podkreśla, że zgodnie z wnioskami z oceny europejskiej wartości dodanej zmniejszenie zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć o jeden punkt procentowy spowodowałoby zwiększenie wzrostu gospodarczego o 0,1 %, co oznacza, że zniesienie zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć ma decydujące znaczenie w warunkach obecnej recesji gospodarczej; apeluje zatem, aby państwa członkowskie, pracodawcy i związki zawodowe opracowały i wdrożyły sprawne i konkretne narzędzia oceny pracy, które mogłyby posłużyć do ustalenia, czym jest praca o tej samej wartości, aby w ten sposób zapewnić równe wynagrodzenie dla kobiet i mężczyzn;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

14. wzywa Komisję i państwa członkowskie do realizowania proaktywnych strategii na rzecz wysokiej jakości zatrudnienia kobiet, aby osiągnąć cele strategii „Europa 2020”, w szczególności poprzez zwalczanie stereotypów oraz pionowej i poziomej segregacji na rynku pracy, a także poprzez ułatwianie przechodzenia z niepełnego wymiaru czasu pracy na pełny i ukierunkowanie działań w szczególności na osoby niekształące się, niepracujące ani nieszkolące się (NEET); wzywa państwa członkowskie do określenia konkretnych celów w zakresie zatrudnienia w ramach swoich krajowych programów reform w celu zapewnienia kobietom i mężczyznom równych szans w dostępie do rynku pracy i w utrzymaniu się na nim;

15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do realizowania proaktywnych strategii na rzecz upowszechniania kształcenia kobiet w przedmiotach ścisłych i do promowania, szczególnie poprzez kampanie informacyjne i uświadamiające, uczestnictwa kobiet w sektorach działalności stereotypowo określanych jako „męskie”, szczególnie w dziedzinie nauki i nowych technologii, w celu pełnego wykorzystania kapitału ludzkiego, jaki stanowią Europejki; podkreśla w szczególności, że technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT) stwarzają nowe możliwości, i wzywa Komisję do dopilnowania, by w ramach priorytetu nadanego agencji cyfrowej na najbliższe pięć lat uwzględniano w pełni kwestię płci;

16. podkreśla, że niezależność finansowa jest kluczowym sposobem na osiągnięcie równości, a przedsiębiorczość kobiet stanowi niedoceniony i niedostatecznie wykorzystany potencjał mający istotne znaczenie dla wzrostu gospodarczego i konkurencyjności UE; zwraca się zatem do Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE) o zgromadzenie większej liczby dokładniejszych informacji na temat przedsiębiorczości kobiet; apeluje do państw członkowskich, Komisji, innych właściwych organów, takich jak izby handlowe, i do przemysłu o pobudzenie, promowanie i wspieranie przedsiębiorczości kobiet poprzez ułatwianie dostępu do kredytów, ograniczenie biurokracji i wyeliminowanie innych przeszkód utrudniających kobietom zakładanie przedsiębiorstw, uwzględnianie aspektu płci w odpowiednich strategiach, propagowanie stworzenia jednej, wielojęzycznej elektronicznej platformy wymiany danych dla kobiet przedsiębiorców oraz wspieranie regionalnych i ogólnoeuropejskich sieci wsparcia mentorskiego i wzajemnego;

17. uważa, że aby wspomóc powrót kobiet na rynek pracy, należy wprowadzić wielowymiarowe rozwiązania polityczne (obejmujące szkolenie zawodowe i uczenie się przez całe życie, promowanie bardziej stabilnego zatrudnienia i indywidualnych wzorców pracy), i zwraca uwagę na upowszechnianie się koncepcji elastycznych godzin pracy; zaznacza, że zapotrzebowanie na taką elastyczność dotyczy w największym stopniu osób zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy, których większość stanowią kobiety; podkreśla zatem konieczność obrony prawa do układów zbiorowych pracy, mających na celu zwalczanie dyskryminacji oraz ochronę i rozszerzanie przysługujących praw;

18. podkreśla, że większa elastyczność zasad pracy może zwiększyć możliwości aktywnego uczestnictwa kobiet w rynku pracy, ale jednocześnie zauważa, że taka elastyczność może mieć negatywny wpływ na wysokość wynagrodzeń i emerytur kobiet; podkreśla w związku z tym potrzebę przedstawienia konkretnych propozycji mających na celu godzenie życia zawodowego z życiem rodzinnym i prywatnym oraz zachęcających także do bardziej zrównoważonego podziału obowiązków zawodowych, rodzinnych i społecznych między kobiety i mężczyzn, szczególnie w dziedzinie opieki nad osobami niesamodzielnymi oraz nad dziećmi;

19. zwraca się do państw członkowskich o włączenie do programów rozwoju wsi strategii sprzyjających tworzeniu na obszarach wiejskich miejsc pracy dla kobiet, które gwarantowałyby godziwe emerytury, oraz strategii politycznych promujących zwiększenie obecności kobiet na forach politycznych, gospodarczych i społecznych tego sektora, jak również sprzyjających równości szans na obszarach wiejskich w połączeniu z wielofunkcyjnością rolnictwa;

20. podkreśla coraz szersze porozumienie w UE w sprawie konieczności promowania równouprawnienia płci poprzez m.in. obecności kobiet w procesie podejmowania decyzji gospodarczych i politycznych, co wiąże się z prawami podstawowymi i demokracją, a obecnie można zauważyć w tym zakresie deficyt demokratyczny; z zadowoleniem przyjmuje więc przyjęte ustawodawczo systemy parytetowe oraz parytety płci wprowadzone w niektórych państwach członkowskich oraz wzywa Radę do zajęcia stanowiska w kwestii dyrektywy w sprawie poprawy równowagi płci wśród dyrektorów niewykonawczych spółek, których akcje są notowane na giełdzie, aby proces ustawodawczy, który jej dotyczy, mógł przebiegać jak najszybciej; zwraca się do Rady i do Komisji o przyjęcie środków niezbędnych, by zachęcić państwa członkowskie do umożliwienia zrównoważonej reprezentacji kobiet i mężczyzn w poszczególnych obszarach procesu decyzyjnego; apeluje w związku z tym do instytucji wspólnotowych o dołożenie wszelkich starań, aby zagwarantować równość płci w kolegium komisarzy i na wysokich stanowiskach wszystkich instytucji, agencji, instytutów i organów wspólnotowych;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

21. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zbadania możliwości włączenia klauzul dotyczących płci do przetargów na zamówienia publiczne w celu zachęcenia przedsiębiorstw do kultywowania równości płci w swoich strukturach; przyznaje, że pomysł ten może zostać wprowadzony jedynie przy poszanowaniu prawa konkurencji UE;

Godzenie życia zawodowego z życiem prywatnym

22. gratuluje Szwecji, Belgii, Francji, Słowenii, Danii i Zjednoczonemu Królestwu osiągnięcia celów barcelońskich i wzywa pozostałe państwa członkowskie do dalszych wysiłków; apeluje do państw członkowskich, aby w swoich działaniach wykraczały poza cele barcelońskie, przyjmując bardziej systemowe i zintegrowane podejście realizowane przez władze krajowe i lokalne w dziedzinie edukacji i usług przedszkolnych, w szczególności dla bardzo małych dzieci poniżej 3 lat; wzywa Komisję, aby nadal udzielała państwom członkowskim wsparcia finansowego w celu stworzenia systemów opieki, w szczególności poprzez żłobki, na które stać rodziców, również w drodze tworzenia takich struktur w miejscach pracy; uważa, że pogodzenie planów rodzinnych, życia prywatnego i ambicji zawodowych nie będzie możliwe, jeśli zainteresowane osoby nie będą miały, na płaszczyźnie gospodarczej i społecznej, rzeczywiście wolnego wyboru ani wsparcia w postaci decyzji politycznych i gospodarczych na szczeblu unijnym i krajowym, nieobarczonych negatywnymi konsekwencjami i jeśli nie będzie dostępna niezbędna infrastruktura, wzywa państwa członkowskie do zwiększenia budżetu przeznaczonego na opiekę nad dziećmi, w szczególności poprzez rozwój publicznej sieci przedszkoli i żłobków oraz usług publicznych w dziedzinie organizacji czasu wolnego dla dzieci; wzywa również Komisję do zwrócenia uwagi w zaleceniach dla poszczególnych krajów na problem braku przystępnych cenowo placówek opieki nad dziećmi;

23. głęboko ubolewa nad tym, że mimo dostępnych środków wspólnotowych (w latach 2007–2013 z funduszy strukturalnych przeznaczono 3,2 mld EUR na wsparcie rozwoju w państwach członkowskich placówek opieki nad dziećmi i promowanie zatrudnienia kobiet) niektóre państwa członkowskie dokonały cięć budżetowych, które mają negatywny wpływ na dostępność (np. wskutek zamykania żłobków) i jakość (np. wskutek niewystarczającej liczby pracowników) usług opieki nad dziećmi i które wiążą się z podniesieniem ich ceny;

24. apeluje do Komisji i państw członkowskich o wprowadzenie płatnego urlopu ojcowskiego w wymiarze co najmniej 10 dni roboczych oraz o propagowanie środków, ustawodawczych i nieustawodawczych, umożliwiających mężczyznom, a w szczególności ojcom, korzystanie z prawa do godzenia życia prywatnego z życiem zawodowym, m.in. promując urlop rodzicielski, z którego może skorzystać ojciec lub matka, lecz bez możliwości przeniesienia, do czasu osiągnięcia przez dziecko określonego wieku;

25. ubolewa nad tym, że Rada zablokowała dyrektywę w sprawie urlopu macierzyńskiego; apeluje do państw członkowskich o wznowienie negocjacji w tej sprawie i przypomina o swojej gotowości do współpracy;

26. apeluje do państw członkowskich o stworzenie przystępnych cenowo, elastycznych, wysokiej jakości i łatwo dostępnych placówek opieki nad osobami, które w życiu codziennym są zależne od innych ze względu na brak wystarczającej samodzielności, aby ułatwić godzenie życia osobistego, rodzinnego i zawodowego;

Zwalczanie przemocy wobec kobiet

27. wzywa Komisję, aby zachęcała państwa członkowskie do ratyfikacji konwencji stambulskiej oraz do rozpoczęcia procedury jak najszybszego przystąpienia Unii do tej konwencji; podkreśla, że natychmiastowe przystąpienie wszystkich państw członkowskich do konwencji stambulskiej znacząco przyczyni się do realizacji zintegrowanej polityki i promowania międzynarodowej współpracy w zakresie zwalczania wszelkich form przemocy wobec kobiet;

28. ponawia apel do Komisji o złożenie, na mocy art. 84 TFUE, wniosku dotyczącego aktu ustawodawczego ustanawiającego środki zachęcające państwa członkowskie do działania i zapewniające im wsparcie w dziedzinie zapobiegania przemocy wobec kobiet i dziewcząt poprzez wsparcie stworzenia całościowych i skutecznych ram politycznych dotyczących przemocy ze względu na płeć, skupiających się na zapobieganiu, ściganiu sprawców, ochronie ofiar oraz odpowiednich usługach i edukowaniu na temat równości, oraz poprzez wprowadzenie kar za dyskryminację lub przemoc wobec kobiet; wzywa państwa członkowskie do systematycznych działań mających na celu wzmacnianie pozycji kobiet przy powiadamianiu władz o przypadkach przemocy oraz edukację i szkolenie ekspertów, którzy zajmują się ofiarami;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

29. wzywa Komisję do zapewnienia efektywnej realizacji, wspartej właściwymi środkami, treści jej komunikatu w sprawie położenia kresu okaleczaniu żeńskich narządów płciowych;
30. wzywa Radę do stosowania klauzuli pomostowej i przyjęcia jednogłośnie decyzji określającej przemoc ze względu na płeć jako jedną z dziedzin szczególnie poważnej przestępczości wskazanych w art. 83 ust. 1 TFUE, w którym wymieniono już handel ludźmi i seksualne wykorzystywanie kobiet i dzieci;
31. wzywa Komisję do lepszego uregulowania rynku cyfrowego w celu ochrony kobiet i dziewcząt przed przemocą w internecie;
32. zaleca państwom członkowskim uwzględnienie w krajowych planach działania na rzecz eliminacji przemocy domowej obowiązku pomocy imigrantkom nieposiadającym prawa pobytu, udzielanej na takich samych zasadach, jak w przypadku kobiet przebywających na danym terenie legalnie, oraz niewymuszanie na instytucjach obowiązku zgłaszania takich przypadków władzom;
33. zaleca państwom członkowskim rozwój bezpłatnej publicznej służby zdrowia w celu niesienia pomocy wszystkim kobietom, które padły ofiarą przemocy, w tym uchodźcom, między innymi poprzez zwiększenie możliwości służby zdrowia, a także oferowanie specjalistycznych usług wsparcia dla kobiet różnych narodowości oraz dla kobiet niepełnosprawnych;
34. ponawia apel do Komisji i państw członkowskich o ustanowienie roku 2016 Europejskim Rokiem Walki z Przemocą wobec Kobiet, przeznaczając środki niezbędne do przeprowadzenia działań uświadamiających; podkreśla, że w tym celu niezbędne jest odpowiednie przeszkolenie wszystkich zaangażowanych organów i służb oraz specjalistów, takich jak funkcjonariusze policji, lekarze, sędziowie, prawnicy, nauczyciele i inni, tak aby ze swojej strony mogli oni zapewnić pomoc kobietom, które padły ofiarą przemocy;
35. wzywa Komisję, by zainicjowała stworzenie europejskiego rejestru nakazów ochrony z uwagi na fakt, że termin transponowania przez państwa członkowskie dyrektywy 2011/99/UE w sprawie europejskiego nakazu ochrony upłynął w dniu 11 stycznia 2015 r.;
36. uznaje, że na obszarach objętych wojną zjawisko przemocy wobec kobiet stanowi rażące naruszenie ich praw podstawowych, a jego przejawem jest poniżające i upokarzające traktowanie kobiet; podkreśla, że równość płci jest podstawą w budowaniu pokoju, ponieważ stanowi wyraz konieczności zapobiegania tego rodzaju aktom agresji wobec kobiet i zwalczania ich;
37. apeluje do EIGE, Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) i Eurostatu o dalsze gromadzenie porównywalnych danych, przede wszystkim zharmonizowanych danych dotyczących przemocy, aby udostępnić państwom członkowskim i Komisji narzędzia niezbędne do opracowania skutecznych strategii; apeluje również do Komisji i państw członkowskich o zwrócenie uwagi na mechanizmy instytucjonalne na rzecz równości płci w państwach członkowskich – bez których określenie priorytetu horyzontalnego w zakresie równości kobiet i mężczyzn we wszystkich obszarach polityki oraz specyficzne zarządzanie tym priorytetem byłyby bezcelowe – tak aby mechanizmy te nie uległy osłabieniu pod wpływem recesji gospodarczej i podejmowanych w tym czasie reform;
38. zwraca się do Komisji o utrzymanie programu Daphne, zarówno pod względem finansowania, jak i widoczności, w programie Prawa podstawowe i obywatelstwo, aby stowarzyszenia zajmujące się zwalczaniem przemocy wobec kobiet mogły kontynuować swoją pracę;
39. po raz kolejny zwraca się do Komisji o utworzenie europejskiego obserwatorium przemocy ze względu na płeć w ramach istniejącego Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn, którym kierowałby europejski koordynator ds. zapobiegania przemocy wobec kobiet i dziewcząt;
40. wzywa Komisję do stanowczego potępienia kampanii medialnych i innych przekazów przedstawiających ofiary przemocy seksualnej jako osoby odpowiedzialne za te akty, gdyż takie założenia są sprzeczne z wszelkimi podstawowymi zasadami równości płci;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

Zwalczanie stereotypów związanych z płcią

41. zwraca uwagę na decydującą rolę edukacji w zwalczaniu stereotypów związanych z płcią i w eliminowaniu dyskryminacji ze względu na płeć; podkreśla konieczność zaangażowania chłopców i mężczyzn na rzecz propagowania praw kobiet oraz równości mężczyzn i kobiet; wzywa Komisję do podjęcia zdecydowanych działań politycznych na rzecz walki ze stereotypami związanymi z płcią i sugeruje państwom członkowskim, aby uwrażliwiały na problem równych praw i szans mężczyzn i kobiet w swoich systemach oświaty;

42. apeluje do Rady i do Komisji o przyjęcie środków gwarantujących, że w mediach społecznościowych nie będzie używany seksistowski język, a także gwarantujących aktywny i zrównoważony udział kobiet oraz równą obecność płci, jak również to, że kobiety i mężczyźni pokazywani będą w sposób zróżnicowany i wykraczający poza kanony piękna i seksistowskie stereotypy ról w różnych sferach życia, zwłaszcza w programach skierowanych do dzieci i osób młodych;

43. wzywa państwa członkowskie i ich organy regulacji mediów do zwrócenia uwagi na miejsce kobiet w mediach, zwłaszcza w telewizji, zarówno pod kątem ilościowym, jak i jakościowym, i w szczególności do czuwania nad poszanowaniem godności kobiet, nierozpowszechniania stereotypów związanych z płcią oraz nieuczestniczenia w hiperseksualizacji małych dziewczynek;

44. w związku z przyjęciem konkluzji Rady w sprawie równości płci w sporcie zwraca się do państw członkowskich o pełne wykorzystanie możliwości, jakie daje sport, do promowania równości płci, szczególnie poprzez opracowanie konkretnych planów działania w zakresie zwalczania stereotypów i przemocy, propagowania równości między osobami obu płci pracującymi w sektorze sportu i promowania sportu kobiecego;

Wyzwania społeczne

45. zwraca uwagę, że różne opracowania dowodzą, iż skala aborcji jest podobna w krajach umożliwiających legalny zabieg i w tych, w których jest on zabroniony, przy czym wskaźniki te są nawet wyższe w tych ostatnich (Światowa Organizacja Zdrowia, 2014 r.);

46. uważa, że formułowanie i realizowanie polityki dotyczącej praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz edukacji seksualnej leży w kompetencjach państw członkowskich; podkreśla niemniej, że UE może przyczynić się do propagowania wśród państw członkowskich najlepszych praktyk;

47. podkreśla, że kobiety powinny mieć kontrolę nad swoim zdrowiem seksualnym i reprodukcyjnym oraz wiążącymi się z nim prawami szczególnie poprzez łatwy dostęp do środków antykoncepcyjnych i możliwość aborcji; w związku z tym popiera środki i działania służące poprawie dostępu kobiet do usług związanych ze zdrowiem seksualnym i reprodukcyjnym oraz podnoszeniu świadomości kobiet na temat ich praw i dostępnych usług; wzywa państwa członkowskie i Komisję do realizacji środków i działań uświadamiających mężczyznom ich odpowiedzialność w kwestiach seksualnych i reprodukcyjnych;

48. podkreśla znaczenie aktywnych strategii na rzecz zapobiegania, edukacji i informowania skierowanych do młodzieży, osób młodych i dorosłych, służących temu, aby ogół społeczeństwa cieszył się dobrym zdrowiem seksualnym i reprodukcyjnym, dzięki czemu zapobiegnie się chorobom przenoszonym drogą płciową i niechcianym ciążom;

49. wzywa państwa członkowskie, aby przy stosowaniu rozporządzenia (UE) nr 536/2014 w sprawie badań klinicznych produktów leczniczych stosowanych u ludzi zapewniły równy udział kobiet i mężczyzn w badaniach klinicznych, zwracając szczególną uwagę na przejrzystość informacji o płci uczestników; wzywa Komisję, aby w kontekście właściwego wprowadzania w życie tego rozporządzenia zwróciła szczególną uwagę na monitorowanie aspektów równości kobiet i mężczyzn;

50. przypomina, że w dniu 22 stycznia 2011 r. UE ratyfikowała Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, zgodnie z którą sygnatariusze są zobowiązani zapewniać wszystkim osobom niepełnosprawnym – bez żadnych przejawów dyskryminacji na tle niepełnosprawności – możliwość pełnego korzystania z wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności oraz promować ich poszanowanie, wystrzegając się wszelkich działań lub praktyk niezgodnych z treścią Konwencji;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

Równość kobiet i mężczyzn w stosunkach zewnętrznych UE

51. wzywa Komisję, by zdecydowanie promowała równość płci w stosunkach zewnętrznych UE z państwami trzecimi, wspierając tym samym ogólną strategię na rzecz równości; podkreśla w tym kontekście znaczenie zacieśnienia współpracy z organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi w celu promowania równości płci oraz podnoszenia świadomości w dziedzinie praw kobiet;

52. wzywa UE do zrezygnowania ze strategii politycznych stwarzających zależność między członkami rodziny w ramach łączenia rodzin oraz wzywa UE i państwa członkowskie do przyznania imigrantkom niezależnego statusu rezydenta, zwłaszcza w przypadkach przemocy domowej;

53. wzywa Komisję Europejską do zagwarantowania uwzględniania równości płci oraz praw kobiet we wszystkich umowach o partnerstwie i wszystkich negocjacjach z państwami trzecimi;

o

o o

54. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, a także rządów państw członkowskich.
